

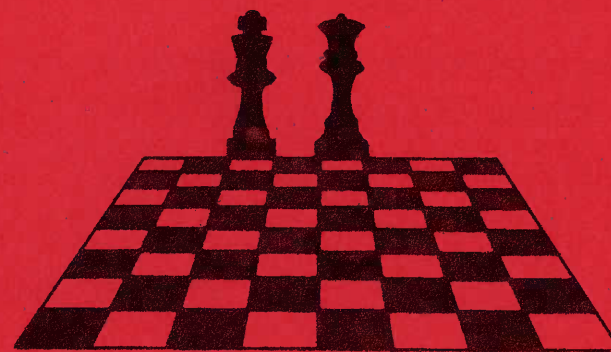
**GOKKEN DOE
JE MET DE TOTO.
NIET MET
JE HYPOTHEEK.**

**DAAROM MAAKT HET BOUWFONDS
EEN EIND AAN ALLE ONZEKERHEID.**

***Bouwfonds voor Limburgse Gemeenten (BLG)**

fortuna's

FANMAIL

Eerste jaargang nummer 5

18 maart 1986

OFFICIEEL KLUBORGAAN

ANALYSE: ROB ZINK.

De vorige partij had ondergetekende nog al grof van Raymond Randasche verloren omdat ik te vroeg met mijn dame op pad ging. Deze wedstrijd zou dus de mogelijkheid tot een revanche kunnen geven.

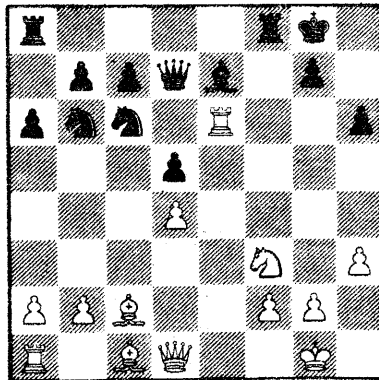
Welnu, het werd een boeiende, sensationele en zeker niet foutloze partij, maar wel erg spannend.

Spaanse opening. 21.01.1986.
 Wit : Rob Zink (ELO 1779)
 Zwart : Raymond Randasche (ELO 1882)

1.e4 e5 2.Pf3 Pc6 3.Lb5 a6 4.La4 (op Lxc6 volgt dxc6 en dan Pxe5 levert Dd4 op) 4.... d6 5.0-0 Le7 6.c3 (om d4 te ondersteunen + veld c2 voor de loper vrij te maken) 6.... Pf6 7.Te1 0-0 8.h3 (verhindert Lg4) 8.... Pd7 (bereidt f5 voor met opening van de f-lijn voor zwart) 9.d4 exd4 10.cxd4 Pb6 11.Lc2 f5 12.Pc3 fxe4 13.Pxe4 (wit heeft nu een geïsoleerde pion, maar daar staat tegenover dat hij over aanvalskansen beschikt) 13.... d5? (ik had Lf5 verwacht en dan had ik Lb3+ gespeeld gevolgd door Pg3) 14.Peg5 (aktiever dan Pc3 of Pg3) 14.... h6 (15.Dd3 wordt nu beantwoord met Lf5, en dan b.v. Dxf5 Txf5, Pe6 Dd7, Lxf5 met de dreiging Pxd7) 15.Pe6! (zo wordt zwart beroofd van zijn loper der witte velden, zie de velden g6 en h7) 15.... Lxe6 16.Txe6 Dd7 (17.Txh6 leek me wat al te gortig, Tg6 het overwegen waard, maar een kwaliteitsoffer leek me ook wel aardig, omdat Pb4 lastig kan zijn. Ik wilde mijn loper der witte velden namelijk niet graag ruilen)

17.Txc6! Dxc6 18.Dd3 (18.Pe5 De6 19.Dd3 Tf6 20.Dh7+ Kf8 21.Dh8+ Dg8! en dameruïl is onvermijdelijk) 18.... Pd7! (verhindert na Dh7+ Kf7 Pe5+) 19.Dh7+ Kf7 20.Df5+

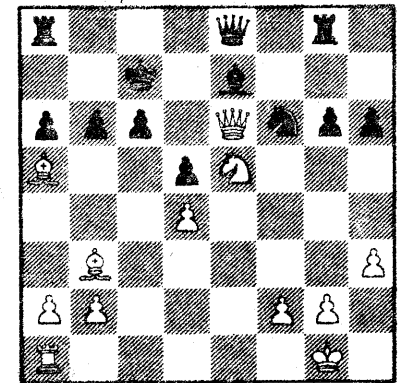
(20.... Df6 gaat niet wegens 21.Dxd7 en 20.... Pf6 gaat niet wegens 21.Pe5+ en dameverlies, 20.... Lf6 gaat niet wegens 21.Pe5+ Pxe5 22.dxe5! en stukverlies. In het eindspel zullen de 2 lopers dan sterker zijn dan de zwarte toren, zeker na torenruil. Na 20.Kg8 zou wit waarschijnlijk niet beter hebben dan wederom 21.Dh7+ enz. Na de 3e keer Dh7+ zou het remise zijn omdat er dan 3 maal dezelfde stelling op

Stand na de 16e zet.

het bord verschenen is (= reglementair remise!!!) Zwart besluit moedig tot) 20.... Ke8 (en hoopt aan de andere kant van het bord zijn koning in veiligheid te brengen). 21.Dh5+ Kd8 (op Tf7 volgt uiteraard Lg6) 22.Lb3 Pf6 (zwart moet tot tegenspel zien te komen) 23.Dg6 Tg8 24.Pe5 (daar staat het witte paard uitstekend op een centrumveld) 24.... De8 (dameruïl mag wit niet toelaten omdat hij nogal-tijd een kwaliteit achter staat. De compensatie daarvoor: de zwarte koning staat (nog) niet veilig opgeborgen) 15.Df5 (nu leek mij Dh5 voor zwart wel aardig) 25.... g6 26.De6 (er dreigt Pf7+ met damewinst) 26.... c6 (26.... Tf8 faalt op 27.Lxh6 Ld6 28.Dxe8+ Txe8 29.Pxg6 Te2 30.g4) 27.Ld2 (27.... Pd7 faalt nu op Pxd7 Dxd7 en Dxg8+ en b6 gaat niet wegens Pxc6+ Kc7 Pxe7 of Dxe7) 27.... Kc7! (de enige zet, lijkt het wel. De zwarte monarch wil naar a7) 28. La5+

(na Kb8 komt Lb6 en de problemen duren voor zwart voort) 28.... b6 (zie diagram) 29.Tc1!! (in het kader van stukken "ontwikkelen!" 29.... c5 voor zwart lijkt wel aardig maar zwart laat zich verleiden tot) 29.... bxa5 (wit staat nu een volle toren achter) 30.Txc6+ (waarschijnlijk is 30.Pxc6 nog sterker) 30.... Kb8 31.Tb6+ (als de koning naar a7 gaat, is het snel uit) 31.... Kc7 32.Tc6+

(voorlopig heeft wit niet meer dan "eeuwig schaak", dus maar even wat anders verzinnen. Ik heb lang gedacht over 33.Tc8+ Dxc8 34.Db6+ Db7 35.Pc6+ Kc8 36.Pxe7 Dxe7 37.Dc6+ Dc7 38.Dxa8+ Kd7 39.La4+ Ke7 maar dan is de pret ook uit voor wit met een volle toren achter. 33.Txa6 leek mij ook niet zo geweldig omdat zwart dan zijn passieve toren kan ruilen voor mijn actieve toren en wit heeft bovendien nog geen mat in èen dreiging(en) Dus dan maar) 33.Lxd5 (nu gaat het plannetje met Tb8+ wel op, want de zwarte dame kan niet ertussen komen op b7) 33.... Pxd5 34.Dxd5 Ta7 (hier had wit nog een kwartier over en zwart minder dan 5 minuten) 35.Tb6+ Kc8 36.De6+ Kc7 37.Tc6+ (36.... Dxc6 37.Dxe7+? Kb6 38.Dxa7+ Kxa7 39.Pxc6+ en wit heeft 2 pionnen voor de kwaliteit, of 36.... Dxc6 37.Dxe7+? Kc8? 38.Pxc6! Txe7 39.Pxe7+! Kd8 en 40.Pxg8. Dus na 37.Dxc6 moet wit vervolgen met 38.Dxc6+ Kb8 39.Pd7+ Txd7 en 40.Dxd7 en kwaliteitswinst. Of 38.Pxc6 is stukverlies voor zwart)

Nadat onze gasten uit Roermond welkom geheten waren begon om 13.00 uur de match.

Na 1 1/2 uur speelt Ruud op remise, hij heeft een paard en zijn tegenstander een looper en beide hebben nog 5 pionnen. Raymond staat 2 pionnen achter in een open stelling. Hij heeft een looper + 'n dame en zijn tegenstander een paard en 2 torens.

Lou heeft een pion meer in het eindspel met beide 'n toren. Dat ziet er goed uit.

Willy is in de opening een pion achter gekomen en maakt van de nood een deugd door de vijandelijke koningsvleugel te bestormen.

Na 7 kwartier offert Cor's tegenstander 2 pionnen voor een paard maar wikkelt de boel niet goed af.

Raymond heeft de grote kwaliteit gewonnen (verschil tussen een dame en 'n toren).

Na bijna 2 uur scoort Cors (zoals gebruikelijk) het eerste punt: 1-0.

Willy staat 2 pionnen achter voor een stuk, maar versterkt zijn koningsaanval.

Frans heeft een (gezonde?) pion meer in een eindspel met 2 torens, 2 paarden en 'n looper.

Peter heeft een stuk voor 2 pionnen en een aanvalsstelling (tegengestelde rokades).

Lou heeft nog steeds een pion meer, maar het is een randpion en net niet voldoende voor de winst.

Na 2 1/2 uur wint Peter door een schitterende matcombinatie! Wanneer zien we hem op de klubavond weer eens zo spelen? 2-0.

Raymond wint zijn partij: 3-0.

Frans heeft zijn meer-pion teruggegeven en dan blijkt er niet veel muziek meer in de stelling te zitten, remise dus: 3½-½.

Ruud heeft inmiddels een ijzeren stelling gecreeërd met zijn sterk paard tegen een slechte looper. Gaat hij winnen ondanks zijn opdracht om op remise te spelen?

Na 2 3/4 uur valt Willy nog steeds aan. Kan hij het afmaken? Zo te zien zit er veel in! (een mooie combinatie met een stukoffer op g6 lijkt mogelijk)

Rob is in een vrij ingewikkeld middenspel beland, met een vol bord.

Dan sensatie op bord 1: invaller Ruud scoort zowaar het winnende punt: 4½-½.

Gefeliciteerd Ruud!

De 5e overwinning dit seizoen is binnen, Fortuna I heeft nog 3 matchpunten ui de komende 2 wedstrijden (tegen Attaque en Kerkrade III) nodig om wederom kampioen te worden en te promoveren naar de 1e klasse.

De resterende partijen aan de borden 5,6 en 7 komen nu snel tot een beslissing.

Lou kan echt niet verder dan remise komen. De randpion kan helaas niet promoveren. 5-1.

Rob's tegenstander had voor 15 zetten nog zo'n 5 minuten over, Rob zelf had nog een kleine 20 minuten. Rob dacht een stuk te winnen, maar dat bleek heel anders uit te pakken. Er volgde een combinatie tegen Rob's koning die hem de dame kosste. Het "bluffen" door mee te gaan vluggeren had niet het gewenste effect gehad: 5-2.

Tenslotte bood Willy remise aan in een kansrijke maar zeer moeilijke stelling. Dat werd meteen aangenomen. 5½-2½.

De overige uitslagen in klasse 2b:

Attaque I	- Brunssum III	4-4
Kerkrade III	- Schaesberg III	2-6
Leudal I	- 't Pionneke III	4-4

De stand:	M.p.	b.p.
1. Fortuna I	10	29
2. Schaesberg III	8	26
3. MSV I	7	23½
4. Attaque I	4	19½
5. Kerkrade III	4	18
6. 't Pionneke	3	15½
7. Brunssum III	3	14
8. Leudal I	1	14½

Resterend programma Fortuna

16 maart:

Fortuna I	- Attaque I
Fortuna II	- VSM IV
Fortuna III	- Vrij

13 april:

Kerkrade III	- Fortuna I
Schaesberg IV	- Fortuna II
Fortuna III	- Heerlen II

Het Timman-effect

NEDERLAND is enkele maanden bevangen geweest van schaakkoorts door Timmans laatste poging om wereldkampioen te worden. Onze nationale schaakhoop stultte deze keer op "De Muur", Artur Joesoepof.

Jan Timman werd kansloos van het bord gezet en schakend Nederland had er behoefte aan om te laten zien dat het gewoon een misstap van de vaderlandse schaaktroef was, niets anders.

Daarom nodigde Alexander Münnighof een aantal sterke Haagse schakers, een aantal schakende prominenten en twee dammers uit voor een simultaan tegen Artur Joesoepof.

Zo zat ik vorige week vrijdagavond in de marmen hal van het Aegon-gebouw achter de zwarte stukken om wraak te nemen voor Jan. Onder een overweldigende belangstelling kwam de bescheiden Joesoepof binnen, ging alle veertig borden langs en gaf iedereen een hand.

De openingszet van mijn gerenommeerde tegenstander wachtte ik in grote spanning af. Zou ik de kans krijgen om mijn drie zetten huisvljft te spelen?

Timman zei dat hij vooral door zijn te korte voorbereiding ten onder was gegaan. Ik was nooit verder gekomen dan het herdersmatje, dus iedere minuut was belangrijk. Ik nam alle schaakboeken die ik had ("Jeugd-schaak" kon ik niet vinden), draaide het dambord om en vroeg mijn vrouw om mee te denken.

De eerste partij die ik naspeelde, was de vijfde matchpartij Kortsjnoi - Karpof uit Bagulo City op de Philippijnen. De moed zonk me in de schoenen: de partij duurde 124 zetten. Hierna richtte ik me maar op de mentale voorbereiding.

Joesoepof opende afwisselend met e2-d4 en d2-d4. Een kwartier voor het begin van de simultaan-séance vertelde Jannes van der Wal dat hij in de trein van Groningen naar Den Haag een versterking voor zwart (Timman dus) gevonden had in de zevende matchpartij. Ik vertrouwde hem toe dat mijn plan was, doelend op dezelfde partij, om het langer dan 19 zetten vol te houden.

A. Joesoepof - R. Clerc (7-2-1986) Bogo-Indisch. Rating wit: 2645 Rating zwart: 0.

1. d2-d4 Wat een opluchting! En wat moest Jannes balen dat Joesoepof, met e2-e4, er die avond niet meer in kon trappen!

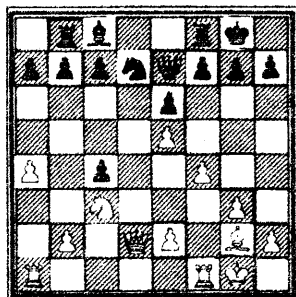
1...Pg8-f6 2. c2-c4 e7-e6
3. Pg1-f3 In deze stelling speelt onze nationale schaakheld doorgaans 3...b7-b6 (Dame-Indisch). Begrijpelijkerwijs koos ik een andere voortzetting, 3...Lg8-b4. Bogo-Indisch, genoemd naar de Russische schaker Bogoljubof die in de jaren dertig met Aljechin om de wereldtitel speelde.

3...Lg8-b4 4. Lc1-d2 Dd8-e7 5. g2-g3 0-0 6. Lf1-g2 Pb8-c6 7. 0-0 Lb5xd2 8. Dd1xd2 d7-d5 9. Pbl-c3?

Raadselachtig. Slaan is niet verplicht, maar wit verliest op klaariichte

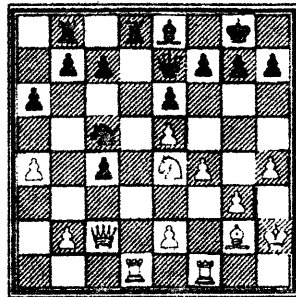
dag nu wel een pion. Een pion is weliswaar geen schijf, maar toch ontgaat me de diepere betekenis van dit pionoffer.

9. ... d5xc4 10. Pf3-e5 Pc6xe5 11. d4xe5 Pf6-e7 12. f2-f4 Ta8-b8 13. a2-a4.

Op dit moment be kroop me een pijnlijke gedachte. Ik zag de pijl al op tv van g2 naar a8 en hoorde Hans Böhm zeggen: "Schaakvrienden,... en kijk eens hoe die loper op g2 schijnt naar a8". Ik realiseerde me dat de activiteit van de zwarte loper op c8 daar in schril contrast mee stond. Het eerste programmapunt in de diagramstand is dus om een nuttige plaats voor die loper te bedenken...

13. ... Pb7-c5 14. Ta1-d1 Lc8-d7 15. Dd2-c2 a7-a6 16. h2-h4 Tf8-d8 17. Kg1-h2 Ld7-e8 18. Pc3-e4?

Een ernstige fout, die wit minimaal een pion kost. Na direct 18. ... Le8-xa5 houdt wit het met 19. Td1xd8 Tb8xd8 20. Dc2xc4 gelijk, dat wil zeggen zwart blijft slechts één pion voor.

18. ... Td8xd1! 19. Tf1xd1 Na het onlogische 19. Dc2xd1 was de schade beperkt gebleven tot twee pionnen (19. ... Le8xa4).

19...Le8xa4! 20. Dc2xc4 La4xd1 21. Pe4xc5 Ld1xe2 Met een kwaliteit en twee pionnen schijnt het afspel een kwestie van techniek te zijn.

22. Dc4-c2 b7-b6 23. Pc5-e4 Le2-g4 24. Pe4-g5 (dreigt Dc2xh7+) Lg4-f5 25. Dc2-e2 h7-h6 26. Pg5-f3 Lf5-g4 Onder het motto: vereenvoudigen. Op een pionnetje meer of minder moet je in deze fase van de strijd niet kijken.

27. De2xa6 Lg4xf3 28. Lg2xf3 Tb1-d1 29. h4-h5 De7-b4 30. Kh2-h3 Db4xb2 31. Da6-c4 c7-c5 32. Dc4-a6 Db2-b4 33. Da6-b7 c5-c4 Omdat mat zetten niet mijn sterkste punt is, besloot ik om er een paar dammen bij te halen.

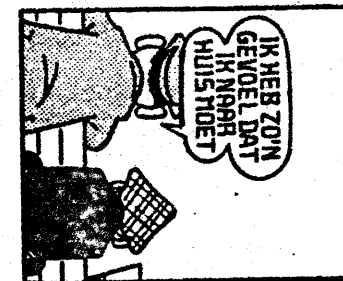
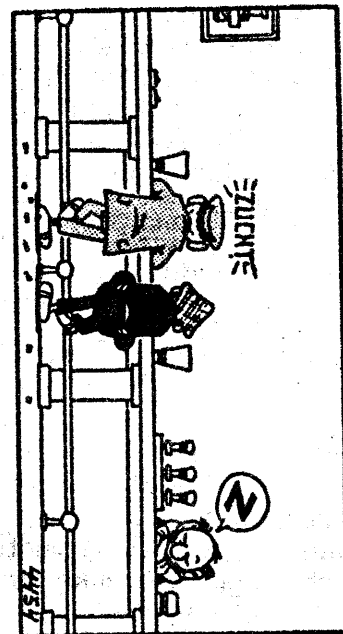
34. Db7-c7 Td8-f8 35. Lf3-e4 c4-c3 36. Dc7-b7 b6-b5 37. Le4-c2 Db4-c4 Het punt e4 moet gedekt blijven vanwege de dreiging Db7-e4 De4-h7+.

38. Kh3-h4 b5-b4 39. Kh4-h3 Dc4-e2 en na zeven uur en tien minuten spelen gaf Joesoepof op. Eerlijkheidshalve dient vermeld te worden dat ik naast schaakmeester Fred van der Vliet zat, maar toch...

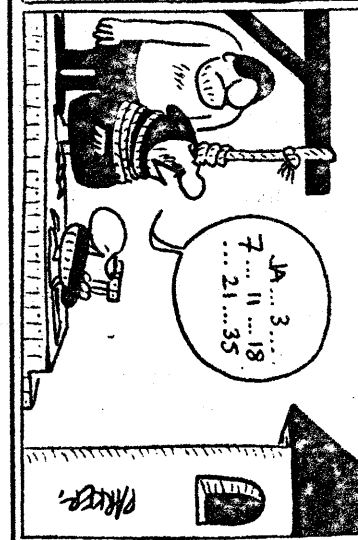
Omstreeks vier uur 's nachts — na negen uur spelen — was de simultaan ten einde met een voor Joesoepof bedroevend resultaat: 15 gewonnen, 14 remise en 11 verloren (55 procent).

Damvrienden, laten we het bord maar weer om draaien (het Timman-effect?).

door Reg Smythe

door Parker & Hart

A.Heijnen en W.Bauwens kwamen aan de bovenste borden absoluut niet verder dan remise, zodat de eindstand 5-3 voor Maastricht werd.

Commentaar van de teamleider: Goed gespeeld heren !!

De overige uitslagen in 3b:

HME III - vrij
Cebusta II - Voerendaal III 1-7
GESS V - Heerlen II 5½-2½

8e finale KO-beker, 17-01.1986. HME I - Fortuna I.
Speeltempo: 1 3/4 uur voor 40 zetten + 1/4 uur voor 't uitspelen van de partij.

De opstelling op bordvolgorde was:

1. R.Zink - B.v.Uden (Spaanse opening)
2. J.Fober - F.Hanssen (Konings-Indische Pirc opening)
3. P.v.Dinteren - J.Beucken (dame-Indische opening)
4. Mannheims - C.v.Vliet (Franse opening)

We zouden om precies 20.00 uur beginnen, maar de wedstrijd begon een half uur te laat omdat men eerst vier spelers bij elkaar moest zoeken die KO-beker speelgerechtigd waren. Daar men de lijst van 8 namen kwijt was moest er dus even een telefoontje gepleegd worden met de bond. Verder ontbrak er van Hoensbroekse kant een wedstrijd-leider en een officieel wedstrijdformulier bleek ook niet te vinden.

Dit even als randinformatie evenals het feit dat het eerste 10-tal van HME in de top van de promotieklasse meedraait en serieuze kampioenskansen heeft.

Na 1 1/2 uur won Cors de dame van zijn tegenstander via een combinatie met een looper en een paard. Cor's tegenstander zag van verdere (ongelijke) strijd af en gaf de partij op. Dat was 0-1 (deze partij staat verderop ergens in z'n geheel afgedrukt).

Op dat moment stond Rob gelijk qua materiaal (Dame + 2 Torens + Paard + 6 pionnen) maar had een klein positioneel nadeel.

Frans had nog een vol bord met een bepaald niet gemakkelijk te beoordelen stelling.

Peter had ook nog veel materiaal op z'n bord, ongeveer

evenveel als Rob maar met een looper meer. Peter's tegenstander had hetzelfde materiaal.

Dat was de situatie na 1 3/4 uur spelen.

Een uurtje later had Rob een toreneindspel bereikt met 6 pionnen, waarvan er echter een geïsoleerd was geraakt en die zwaar onder vuur werd genomen door zijn tegenstander. Cors vroeg zich op dat moment af of deze stelling remise was of niet. Evenlater ging die pion inderdaad verloren maar Rob gaf uiteraard (nog) niet op.

Frans en zijn tegenstander had nog steeds een bijzonder onduidelijke stelling met beide nog 'n Dame, 2 Torens, 6 pionnen, Frans 2 Paarden en de tegenstander een Paard en een Loper.

Peter deed het erg goed, niettegenstaande het feit dat hij een koningsaanval(letje) had moeten zien op te vangen en daarbij een Loper voor 2 pionnen had buitgemaakt. Er is 3 1/2 uur geschakt.

Frans gaat in licht tijdnood de Torens ruilen, terwijl pionwinst voor de hand lag.

Rob kan de vijandelijk Koning niet meer tegenhouden, die het witte kamp binnen dreigt te wandelen, en verliest een tweede pion. Omdat Torenruil overmijdelijk is geeft hij vlak na de tijdcontrole op. Stand 1-1.

Aan het bord van Frans komen er problemen. Zijn tegenstander zat in zo'n tijdnood dat hij voor ± 15 zetten zo'n 2 minuten overhad, een stuk weggaf en niet wist wanneer hij z'n 40 zet gedaan had. Frans had genoteerd en had een zet minder opgeschreven (39 dus). Aangezien er geen wedstrijd-leider aanwezig was gingen "vreemden" (schakers van Hoensbroek die hun klubcompetitie al voltooid hadden) zich ermee bemoeien. Wel of geen 40 zetten. Er werd reconstructie van de partij voorgesteld, maar die kwam er niet. Door tussenkomst van onze teamcaptain Cors werden de problemen gesust. Frans had op de 40ste zet 3 minuten meer dan zijn tegenstander over.

Peter werd een bord verder door deze schermutselingen slechts geïnspireerd want hij had zijn 2 Torens voor de vijandelijke Dame weten te ruilen.

Echter Peter's tegenstander ging zelf de remise uit de weg door alles of niets te spelen, aangezien die dacht dat zijn Hoensbroekse maat tegen Frans waarschijnlijk ging verliezen en bij een 2-2 uitslag viel het 4e bordresultaat weg. Dat zou dan in Hoensbroeks voordeel uitvallen.

Schakers kunnen hemel of hel beleven

Joesoepov betreedt het podium. Het gefluister verandert direct in applaus. Op punten van stoelen worden de nekken binnende grenzen van de souplesse uitgerekt. De Russische schaakgrootmeester negeert de fotografen en het publiek volkomen. Met het hoofd in beide handen

Door Geri Donkervoort

staart Timmans kwelgeest naar het bord. „Ik denk dat hij een plannetje aan het bedenken is,” fluistert een meisje van acht me in, één van de zeer weinige leden van het vrouwelijk geslacht die in de speelzaal aanwezig zijn. Ze is voor Jan Timman. „Die heeft krullen, hè?” herinnert zij zich van de foto's.

Voordat de Nederlandse schaakgod binnenkomt, vertelt zij dat zij het „veroveren” het leuke van schaken vindt. Bovendien kunnen schakers goed tegen hun verlies. „Ze worden nooit boos op elkaar.” Lief hè? Ik zal haar maar niet vertellen van de boef Campomanes en van wat iemand van de Nederlandse schaakelite die president van de Fide toewent.

Als Timman arriveert, poogt een ieder dusdanig langer te worden dat wij geen glimp meer van de krullebol kunnen opvangen. En voor we er erg in hebben, zijn de eerste vier zetten al gedaan. De schaakmeesteres in spé legt me uit dat „die zwarte pion die witte pion kan pakken, zonder dat die verdedigd staat”. En als Joesoepov rokeert, zegt de stoel naast me dat Jan Timman dat ook kan doen. Steeds „Jan Timman”, meisjes van acht spreken nog niet in achternamen.

In de speelzaal hangen diverse borden met de Engelse vertaling van het woord stilte. Honderd mensen die stil zijn. Als schaker zou ik er zenuwziek van worden.

Gekraak van stoelen. Gefluister, zacht geloop, schoenen die per ongeluk tegen het metalen onderstel van de plastic stoelen stoten, gewapper van papier, een kletterend zakschaakbordje, naast het constante geruis van de airconditioning. Terwijl jij balanceert op de rand van je hersenen, zit een zaal je aan te gapen en staat er continu een camera op je gericht die ervoor zorgt dat in de belendende zaal je zetten op vijf beeldschermen worden vertoond. Opdat de aanwezigen jouw aanvalsplannen onder het genot van een broodje kroket of een kop snert direct van commentaar kunnen voorzien.

In de zaal blijken veel Timmans en Joesoepovs aanwezig. Er wordt gesmeten met veldaanwijdingen, theorieën en commentaren. Als de partij een uur bezig is, begint oud-schaker Hans

Bouwmeester met de analyse. De schaakmeute verdringt zich. Netjes en ordentelijk. Bouwmeester blijkt een vrolijke man in tegenstelling tot het zeer serieuze publiek. De schaakliefhebber is bepaald niet te kwalificeren als het bourgondische type. Bouwmeester is daarop de rondborstige uitzondering. De man die voor een aandachtig publiek uitlegt dat de partij van Timman en Joesoepov precies volgens de partij van Marshall en Rubinstein van 1925 in Moskou verloopt, draagt namelijk een rood vest. Op zich niets bijzonders, maar wanneer men wordt ondergedompeld in een schaakmenigte, dan is er niet te ontkomen aan de indruk dat de gemiddelde schaakspelman zich absoluut kleurloos kleedt. Een zwarte broek gecombineerd

met een bruine trui is zoiets als shocking pink voor Frank Govers. Een tophit dus. Een kleurrijk publiek is ook niet te verwachten bij een sport waarbij zelfs de stukken geen kleur kennen en alles zich in het innerlijke afspeelt. Als schaker kun je na een goede zet niet je armen in de lucht gooien, je vuist eens lekker ballen of eens goed zuchten. Geen emoties. Je tegenstander zal uitsluitend aan de blunders op het bord merken hoe klunzig de ander zich moet voelen.

Stel Timman zou zaterdag opens in de uitzonderlijke klasse van Fischer zijn gaan schaken, of als Kasparov en Karpov bij elkaar. Ook dan zou er geen juichje hebben afgekund.

Terwijl Joesoepov over de negentiende zet van Timman nadenkt, ijsbeert de Nederlander naast het podium heen en weer. Bijtend op de lippen. Wat jammer dat je dan niet met zijn allen „Heya, heya Jan” kan scanderen. Of een groot spandoek kan ophouden. Dat laatste zou misschien nog wel kunnen, maar de ellende is dat de hoofdrolspelers toch niet kijken. Als in een tunnel lopen zij van en naar het bord. Schakers kunnen de hemel of de hel beleven; een schaker killt zijn tegenstander heel langzaam en in stilte. Liefst in het bijzijn van honderden getuigen.

Jan Timman (foto Anefo)

EXTERNE KOMPETITIE BRUNSSUM III - FORTUNA I.
12 januari 1986.

bord 4 K.Bauling - F.Hanssen.
Pirc verdediging.

1.e4 d6	15.Txe1 Lxf5	29.Pg1 Lf6
2.d4 Pf6	16.Ld3 Lxd3	30.f4? Pxc3+!
3.Ld3 g6	17.Dxd3 Dd7	31.Pxc3 Lxd4
4.Lg5 h6	18.De2 b5	32.Pxb5 axb5
5.Lxf6 exf6	19.a3 Kf8	33.Pf3 Lb2
6.Pf3 Lg7	20.b4 Tae8	34.Kd1 Lxa3
7.c3 0-0	21.Dxe8+ Dxe8	35.Pd4+ Kd5
8.h3 Pc6	22.Txe8+ Kxe8	36.Pxb5 Lxb4
9.Dc2 Te8	23.Kf1 Pe7	37.Pc7+ Kc6
10.0-0 a6	24.Pb1? Kd7	38.Pa6 La5
11.Pbd2 Ld7	25.Ke2 Pd5	39.Pb8+ Kc7
12.Tfe1 Dc8	26.g3 c5	40.Pa6+ Kb7
13.Lf1 f5	27.Kd3 c4+	41.Wit geeft op
14.exf5 Txe1	28.Ke2 Ke6	

EXTERNE KOMPETITIE BRUNSSUM III - FORTUNA I.
12 januari 1986.
bord 1 B.v.Steenbergen - A.Capelle.

1.e4 e6	10.h3 Ph6	19.Pxe2 exd5
2.f4 d5	11.d3 Pf5	20.Pc3 Lc6
3.e5 c5	12.Kh2 h5	21.f5 b6
4.Pf3 Db6	13.Pc3 Pd4	22.Ta1 b5
5.a4 Pc6	14.cxd4 Pxb3	23.Lg5 b4
6.Lb5 a6	15.a5 Pxa5?	24.Pe2 Lb5
7.Le2 Ph6	16.Da4+ Ld7	25.Pf4 a5
8.0-0 Pg4	17.Dxa5 Dxa5	26.Pxd5 Lxd3
9.c4 Pa5	18.Txa5 Pxe2	27.Tfd1 zgo 1-0.

Wist u al dat in België de abortuswet werd aangenomen. Hieraan zit echter een nadeel: een wachttijd van een jaar.

Onthoud dit goed jongens, zei de juffrouw, het is zaliger te geven dan te ontvangen.

Ja juffrouw, zei een van de jongens, dat zegt mijn vader ook altijd.

Dat is edel van hem, antwoorde de juffrouw goedkeurend. Wat is je vader?

Bokser juffrouw, zei de jongen.

OORLOG IN HET LAND VAN TSJATOERANGA

Wat in India begon als het oorlogspel tsjatoeranga wordt tegenwoordig door miljoenen mensen beoefend: het schaakspel. Op hun lange weg naar Europa veranderden voetvolk, olifanten en strijdagens in pionnen, lopers en torens.

Anders dan de boekdrukkunst, de telefoon of de ritssluiting is het schaakspel niet uitgevonden door één geniaal persoon. Het schaakspel – het bord, de stukken en de regels – is langzaam gegroeid in een geschiedenis van bijna veertienhonderd jaar. Dank zij de mogelijkheid dat partijen genoteerd kunnen worden, heeft het schaakspel een eigen literatuur ontwikkeld, die ouder is dan de literatuur van de Nederlandse taal.

Slechts weinig schakers zullen zich realiseren dat in de loop der eeuwen maar weinig in het schaakspel onveranderd is gebleven. Neem bijvoorbeeld zoiets voor de hand liggends als de witte en zwarte velden van het bord. Na een praktijk van duizend jaar met louter witte velden heeft men pas omstreeks 1600 n. Chr. het zwart-wit geblokte bord ingevoerd. En dan hebben wij het nog maar niet over de heftige discussies die nadien zijn gevoerd over de vraag of het nu zwarte, bruine, groene of rode velden moesten zijn.

Zelfs de koning, de centrale figuur in het schaakspel, is in al die jaren niet onaangestast gebleven. In sommige van de oudste versies van het schaakspel kreeg de bedreigde en alleenstaande koning plotseling de extra kracht van een paard en begon hij als een bezetene over het bord te springen. Het mat zetten was dan bijzonder moeilijk en de kunst bleek nu te zijn niet alle vijandelijke stukken uit te roeien, maar de koning vergezeld te laten van een onbeduidende pion.

Het is de Engelse historicus H. J. R. Murray geweest, die op een overtuigende wijze heeft aangetoond dat het schaakspel rond 600 n. Chr. in India moet zijn ontstaan. Over de oorsprong van het schaakspel doen tientallen legenden de ronde. De meest bekende is die van de hooghartige Indische koning Sassa, die al zijn onderda-

nen verachtte. Ook toen zijn volk opstandig werd, wilde hij niet naar raadgevingen luisteren. Tenslotte besloot een filosoof aan het hof de monarch in een verhulde vorm een lesje te geven. Hij schiep het schaakspel en al spoedig was de koning geheel in de ban van deze uitvinding. Daarop trad de filosoof naar voren en zette hij zijn vorst uiteen dat de koning weliswaar het belangrijkste stuk was, maar dat hij zonder de hulp van de andere stukken niet zou kunnen overleven en triomferen. Uit dankbaarheid voor deze wijze woorden gaf de koning te kennen dat de filosoof een beloning naar eigen keuze mocht uitzoeken. De filosoof had nu een tweede lesje in petto en vroeg slechts één graankorrel op het eerste veld van het bord. Voor het tweede veld wilde hij twee korrels, voor het derde veld vier korrels, vervolgens acht, zestien, uitmondend in een serie van steeds verder gaande verdubbelingen. De koning werd in eerste instantie woedend, want hij meende dat de filosoof zichzelf wel op een heel bescheiden wijze had beloond. Maar toen hij aan het rekenen ging, bemerkte hij dat hij op het 64e veld $2^{64} - 1$ korrels, oftewel 1844 6744073709551615 korrels moest neerleggen. Die toezegging zou zijn ondergang betekenen, aangezien dit aantal de gehele aarde met een 27 centimeter dikke laag van graankorrels zou bedekken.

In de literatuur wordt het schaakspel voor het eerst onder de naam tsjatoeranga beschreven door de Indische dichter Bana, die leefde van 604 tot 647 n. Chr. Tsjatoeranga was zoals de naam duidelijk maakt een oorlogspel, want tsjatoer betekende „vier” en „anga” betekende „leger”. In het schaakspel worden dan ook de vier onderdelen van het toenmalige Indische leger uitgebeeld: het voetvolk, de ruiters, de olifanten en de strijdagens. De afmetingen

van het bord waren geen toeval: 8x8 werd beschouwd als een heilige relatie en niet zelden werden de straten van een stad ook volgens dit principe gebouwd. De opstelling der stukken kwam voort uit een militaire wijsheid, die nog tot in de Tweede Wereldoorlog heeft gegolden: snelheid op de flanken en kracht in het midden.

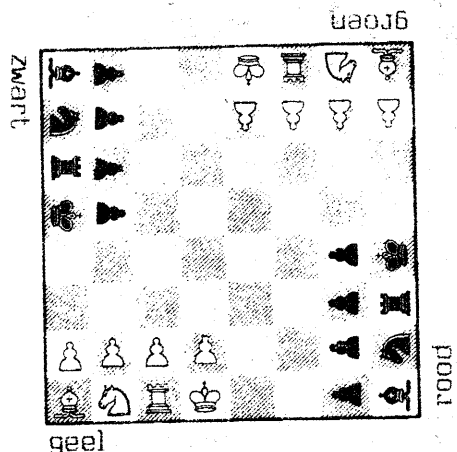
In het centrum zetelde inderdaad de rajah of koning, die één veld in horizontale of verticale richting mocht. Naast hem stond de mantri, ook wel de raadsman genoemd. De mantri was aanvankelijk een zwak stuk, dat nooit verder mocht dan één of twee velden in diagonale richting. Toch zou juist de mantri duizend jaar later uitgroeien tot het machtigste stuk van het schaakspel: de koningin of dame. Hoe precies deze seksuele gedaanteverandering van raadsman naar dame tot stand is gekomen, weet eigenlijk niemand. Er zijn verschillende theorieën, die alle aanvechtbaar zijn.

Volgens sommigen is het een kwestie van verkeerd vertalen, tijdens de gang die het schaakspel heeft gemaakt van India, via Perzië en Arabië, naar Europa. De Perzen gaven de mantri de naam van farzin, die door de Arabieren werd veranderd in ferz. Deze ferz lijkt weer op het Franse vièrge, dat maagd betekent. Een andere, minder waarschijnlijke theorie is die van Silbermann, die meent dat de invoering van de dame samenhangt met de opkomst en ondergang van Jeanne d'Arc. Inderdaad is de actieradius van de dame plotseling toegenomen na 1431, het jaar waarin Jeanne d'Arc op de brandstapel terecht kwam, maar toch is zijn bewijsvoering wat al te veel op speculaties gebaseerd.

Iets verder van het midden stonden twee olifanten, de voorlopers van het stuk dat wij de loper noemen. Ook de olifant was een stuk met een beperkte invloed. Al mocht het over andere stukken heen springen, het kwam in diagonale richting nooit verder dan twee velden. Het gevolg was dat het traditionele schaakspel trager en saaier was dan de moderne versie en dat er heel wat moest gebeuren, alvorens de remisemarge was overschreden. Ook bij de olifant heeft de taalkundige geschiedenis een rol gespeeld. Via rajah (Indisch)

werd het pil (Perzisch) en alfil (Arabisch), waarna het in Europa twee vormen kreeg, die van delfino of dauphin, hetgeen verwijst naar kroonprins, raadsheer of boodschapper, – en die van fol of fou, wat hofnar betekent. Inderdaad noemen de Fransen de loper nog steeds een fou, een gek. Naast de olifant is het strijdros opgesteld, het paard, het stuk dat in de loop der eeuwen de minste verandering heeft ondergaan. Nog altijd springt het volgens één verticaal en één diagonaal. Ook wat wij nu de toren noemen, heeft veel van zijn oude elan weten te bewaren. De rukha of strijdwagen was oorspronkelijk het enige stuk dat het gehele bord mocht oversteken. Toch is men het er nog altijd niet over eens wat de rukha bij de Indiërs heeft voorgesteld. Rukha (de Engelsen spreken nog altijd van rook, in plaats van tower) betekent in het Sanskriet „schip”. De rukha gaat ook zoals een schip: in een rechte lijn. Zeilboten kunnen immers niet volgens een kromming varen. De discussie tussen historici over de vraag of rukha nu strijdagen dan wel schip betekent, woedt nog altijd voort.

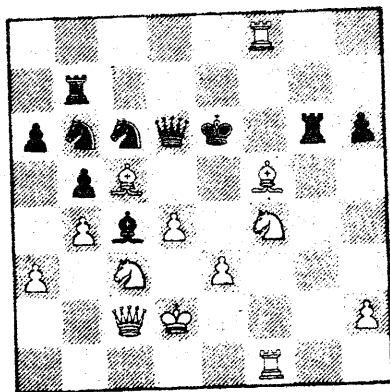
Tenslotte is er het armzalige voetvolk van de pionnen. Zij kunnen slechts vooruit, klaar om opgeofferd te worden. Deze infanteristen gaan rechtuit, maar slaan diagonaal. Dat was volgens de oude Indiërs logisch, want in het gevecht hakt men het hoofd van de tegenstander af middels een zijwaartse haal van het zwaard. Een dappere pion kon, als hij aan de overkant kwam, promoveren tot een mantri. Een mooie toekomst, maar men moet daarbij wel bedenken dat de mantri destijds een officier was in de laagste rang. Tegenwoordig neemt men vrij algemeen aan dat het schaakspel is begonnen als een spel voor twee spelers. Lange tijd is er op dit punt echter een uitvoerige discussie geweest, aangezien ook het zogenaamde vierhandenschaak zeer oud is. Bij het vierhandenschaak worden de stukken – zonder witte en zwarte velden – opgesteld volgens diagram I. De twee tegenover elkaar geplaatste spelers vormen een team. Wordt de koning van een van hen uitgeschakeld, dan neemt de partner het com-

mando over van de resterende stukken. In de zevende eeuw na Christus kwam het schaakspel in Perzië terecht. Volgens de legende heeft een Indische delegatie het spel naar het hof gebracht van de Perzische koning Chosroës, die leefde van 532 tot 578. Daarbij werd een afspraak gemaakt. De regels van het spel waren alleen bekend in Indië. Mochten de Perzen erin slagen op eigen gezag de regels te ontstuiëren dan zouden de Indiërs verplicht zijn een schatting aan de Perzen te betalen. Slaagden de Perzen daar echter niet in, dan waren zij op hun beurt belastingplichtig aan de Indiërs. Het spreekt vanzelf dat de Perzische wijzen druk aan het filosoferen sloegen en na acht dagen stelden zij de regels op, die tamelijk goed overeenkwamen met die van het tsjatoeranga. Bij de Perzen werd de naam gajah veranderd in sjah, hetgeen al dicht in de buurt komt van onze woorden schaak, schach, scacchi en sjak.

Een eeuw later werd het spel overgenomen door de Arabieren. Weliswaar werden de stukken gestileerd tot houten cilinders, omdat de Koran verbood dat er afbeeldingen van mensen en dieren werden gemaakt, maar de regels bleven in hoofdzaak ongewijzigd. De Arabieren waren spoedig verzot op het spel. Kaliefen organiseerden toernooien en verleenden toelagen aan de sterkste spelers. De beroemdste schaker uit die tijd was de historicus-dichter as-Suli, van wie gezegd werd dat zijn spel mooier was dan de tuinen van de Sultan en alle wonderen van de wereld tezamen. As-Suli was de eerste schaaktheoreticus en van hem is ook de eerste opgetekende schaakpartij uit de geschiedenis. Wanneer

men deze partij naspeelt, moet men wel in het oog houden dat pionnen slechts één veld voorwaarts mochten en dat olifanten (lopers) het recht hadden over andere stukken te springen, mits niet verder dan twee diagonale velden. De partij dateert uit 970 na Christus: 1. g2-g3 g 7-g6 2. g3-g4 f7-f6 3. e2-e3 e7-e6 4. Pg1-e2 d7-d6 5. Th1-g1 c7-c6 6. f2-f3 b7-b6 7. f3-f4 a7-a6 8. f4-f5 g6xf5 9. g4xf5 e6xf5 10. Lf1-h3 Pg8-e7 11. Tg1-f1 Th8-g8 12. Pe2-g3 Tg8-g5 13. Lh3xf5 h7-h6 14. Lf5-h3 Pb8-d7 15. d2-d3 d6-d5 16. c2-c3 Dd8-c7 17. b2-b3 Ta8-a7 18. c3-c4 Lf8-d6 (Hier staat de moderne speler wel even met de ogen te knip-pen, maar deze zet is legaal, omdat de olifant over zijn eigen stukken heen mag springen.) 19. Pb1-c3 Lc8-e6 20. c4xd5 c6xd5 21. d3-d4 Ld6-f8 22. Tf1-f2 Dc7-d6 23. b3-b4 Ta7-c7 24. Ke1-d2 b6-b5 25. Lc1-a3 Pd7-b6 26. La3-c5 Pe7-c6 27. a2-a3 Ke8-f7 28. Dd1-c2 Le6-c4 29. Ta1-f1 Tg5-g6 30. Pg3-h5 Kf7-e8 (Of: 30. ... Kg8 31. Pf6x+ Kh8 32. Pfd5xPd5x 33. Tf8x+ Kg7 34. Pd5x! en wint) 31. Phxf6+ Ke8-d8 32. Pf6xd5 Tc7-b7 33. Tf2xf8+ Kd8-d7 34. Lh3-f5+! Kd7-e6 35. Pd5-f4 mat! Zie diagram II. Wonderlijk. De zwarte koning staat mat, omdat de olifant op c5 het veld e7 bestrijkt!

De Arabieren brachten het schaakspel naar Europa, maar dat is een verhaal apart. Wie de vroegste geschiedenis van het schaakspel bestudeert, wordt eigenlijk nog het meest getroffen door het feit dat het schaakspel tegen de verdrukking in altijd heeft stand gehouden. Dikwijls werd het spel gezien als een goddeloos vermaak, vermoedelijk omdat er ook een vorm van schaken was waarbij een dobbelsteen

bepaalde met welk stuk er gespeeld moest worden. En juist dit element van kans was in de ogen van de profeet een ongeoorloofd spelen met het lot. Geheel in deze geest geredeneerd, heeft de Ayatollah Khomeiny nog het afgelopen jaar het schaakspel in Iran verboden! Dat wil overigens niet zeggen dat er in Iran niet meer wordt geschaakt; de schakers zijn alleen ondergronds gegaan en spelen nu hun partijen bij kaarslicht, opdat hun burens maar niets van deze verboden bezigheid zullen zien.

Tekst: Victor Vogel

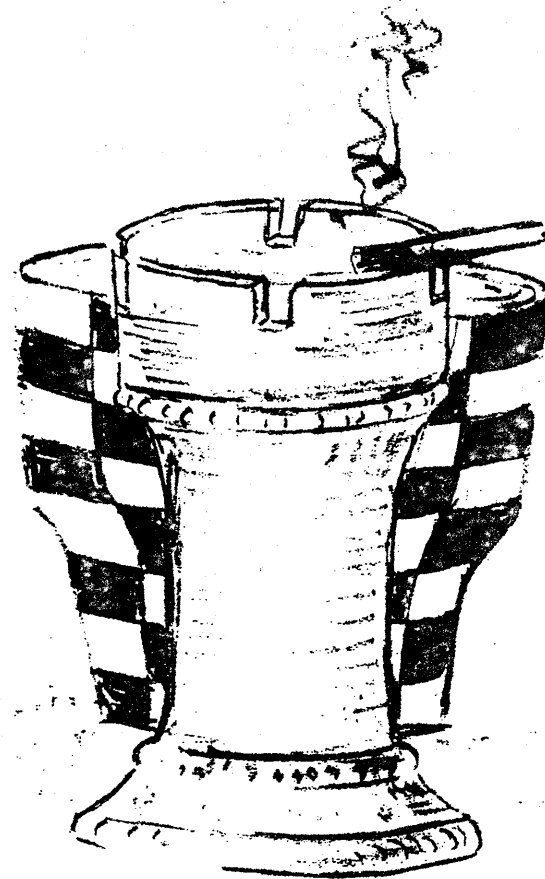
LITERATUUR

Hans Ree: In den eersten stoot pat, BV Andriessen 1979.
Henry Davidson: A short History of Chess, Greenberg 1949.
Silbermann en Unzicker: Geschiedenis van het schaakspel 1, Spectrum 1975.
L. Bachmann: Das Schachspiel und seine historische Entwicklung, Teubner Berlin 1924.
H. J. R. Murray: History of Chess, Oxford 1962.

„Nederland is het resultaat van Veronica, Corry Konings, Vader Abraham en Ajax. Wansmaak en domheid alom”

Gerardjan Rijnders,
toneelmaker

Fortuna II voor de 2e klasse te behouden.
 Heren, volgende keer mouwen opstropen en VSM IV verslaan!!

Andere uitslagen in 2a:

Voerendaal I	- De Raadsheer I	4½-3½
Schaesberg IV	- DJZ I	1½-6½
VSM IV	- Brunssum II	5½-2½

EXTERNE WEDSTRIJD 2a BRUNSSUM II - FORTUNA II
 12 januari 1986.

De opstelling:

1. P.List	- L.Sawicki
2. F.Duurvoort	- J-P.Kraal
3. H.Kusters	- C.Bruggeman
4. J.Jeurissen	- R.Kalangie
5. H.Marwa	- P.Jongen
6. B.Smeets	- C.v.d.Kerkhof
7. H.Hemler	- J.Dahlmans
8. K.Bulle	- A.Beks

Na ruim 1 uur spelen is er op de diverse borden nog niet veel te zien. Anton Beks staat een looper voor en Henk Marwa heeft een goede stelling.

Na 2 uur speeltijd is er nog weinig verandering, Anton heeft moeite met het afstoppen van twee vijandelijke vrijpionnen. Tien minuten later blijkt dat ze niet tegen te houden zijn en kort daarna staat het dan ook 1-0.

20 minuten later geeft Ronald een stuk weg in een remise achtige stelling.

Hub krijgt een remise aanbod, maar speelt na overleg door. Ronald haalt het inderdaad niet, stand 2-0.

Op bord 1 speelt Peter een sterke partij. Van te voren was bord 1 als "offerbord" ingeschat. Peter staat een Loper en een pion voor.

Na 2 3/4 uur komen Hub en Henk niet verder dan remise, stand 3-1.

Nu gaat het er bedenkelijk uit zien.

Peter speelt een wisselvallig eindspel. Eerst staat hij gewonnen, dan maakt hij een blunder en daarna doet zijn tegenstander dat nog een dunnetjes over (beide in tijdnood) zodat de achterstand tot 3-2 verkleind wordt.

Helaas, Jean-Peter verliest en de marge is weer 2 punten 4-2.

Henk Hemler speelt remise en daardoor gaan de 2 matchpunten naar Brunssum II. 4½-2½.

Cor speelt nog door en houdt door te winnen zijn persoonlijke score op 100 %.

Een ietwat onfortuinlijke nederlaag.

Zal tegen DJC II de score omgekeerd zijn ??

De overige uitslagen in 2a:

DJZ I	- VSM IV	4½-3½
DJC II	- Voerendaal I	2-6
Raadsheer I	- Schaesberg IV	4½-3½

Kryptogram

Een klein brildragend jongetje genaamd Jan	- Briljantje
Kussende discuswerper	- Discussie
Een zoen van de K.R.O.	- Krokus
In Tirol	- In 't riool
Een tweede bel	- Bijbel
Een werkloze pedicure	- Voetzoeker
Verliefd paar op een bank	- Bankstel
Kar die is omgevallen	- Karnaval
Eerste staatsdienaar	- Mini-ster
Een hoop mest	- Vliegbasis
Een bord op een stijger	- Teleurstelling
Achterwerk van een kip	- IJ-tunnel
Zoen van een agent	- Politiekus
Dief in de Kongo	- Pik nikker
Plasje tijdens de gymnastiekles	- Gympies
Een non achter de kinderwagen	- Kardinal fout
Een miljonair op de w.c.	- Rijke stinker
Mond van een eskimo	- IJswafel

Postbeambte: "Juffertje, die brief is te zwaar, er moet nog een postzegel op".

Rina: "Maar meneer, dan wordt hij nog zwaarder".

Patiënt: "M'n vrouw heeft me naar u toegestuurd, omdat ik gek ben op bloemen".
 Psychiater: "Maar dat is toch niet gek, ik ben er ook dol op".
 Patiënt: "O ja ? Hoe heeft u ze het liefst, gebakken of gekookt ?"

Jantje, hoe kun je in hemelsnaam uit die regenplas op straat drinken ? Daat zitten allemaal bacillen in.

Jantje: "Ja maar die zijn al door, want ik heb zojuist een paar keer met de fiets door die plas gereden."

"Ik heb een circusnummer waarin ik van 30 meter hoogte in een bierflesje duik."

"Maar gebruik je dan helemaal geen hulpmiddel ?"

"Jawel, een TRECHTER".

Dokter: "U bent dus bij een kwakzalver geweest, wat voor onzin heeft hij u aangeraden ?"

Patiënt: "Hij heeft me naar u toe gestuurd !!!"

Oma rijdt voor de eerste keer mee in de auto van haar kleinzoon.

Opmerkzaam kijkt ze toe hoe hij de versnellingspook hanteert.

Dan zegt ze: "Zeg jongen, let jij nu maar op het verkeer.

Dat roeren in de benzine doe ik wel voor je."

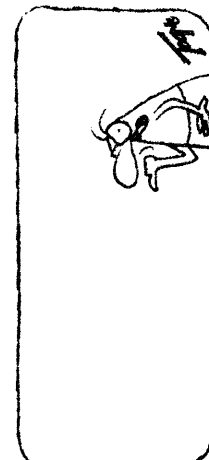
Twee zwerfhonden lopen over een vuilnisbelt. Een ziet een filmrol liggen en eet hem op. Zegt de andere hond: "En, was de film lekker ?" Zegt de eerste weer: "Nou, eerlijk gezegd vond ik het boek lekkerder."

Vraagt Jantje aan zijn moeder: "Mam hou je niet van oom Harry ?" Moeder: "Natuurlijk wel Jantje." Jantje weer: "Maar waarom duw je hem dan altijd de achterdeur uit als papa thuiskomt ?"

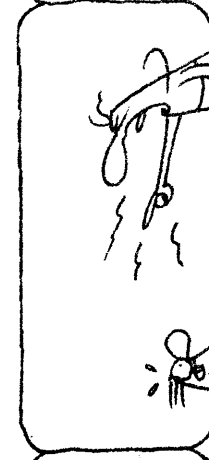
Secretarisse op de knie van haar directeur: "Ik moet u iets vertellen, meneer. Uw vrouw is niet de enige. Niemand hier op kantoor begrijpt u."

Willem spuit zijn Mini-Cooper schoon met een waterslang. Zegt zijn buurman: "Dat sproeien helpt niks, dat ding groeit toch niet meer !"

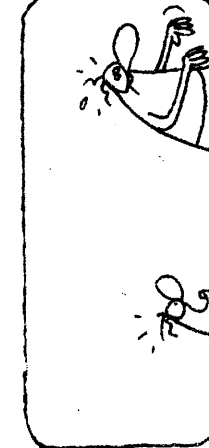
"Mij sliep gisteravond bij papa", vertelt José op school. Verbeterd de juffrouw: "Ik sliep gisteravond bij papa." Zegt José: "Dan moet ik vóór die tijd in slaap zijn gevallen, ik heb namelijk niks gemerkt."

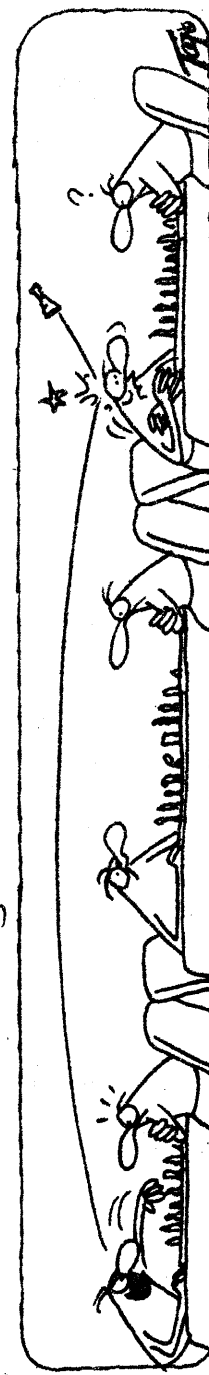
TIMMAN EFFECT

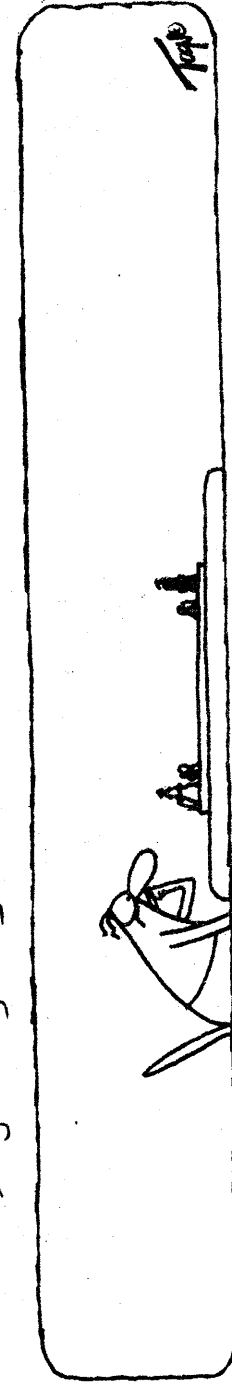
ALS JE NIET GAUW MAAKT DAT JE NAAR JE SCHAAK VERENIGING GAAT JIJ!

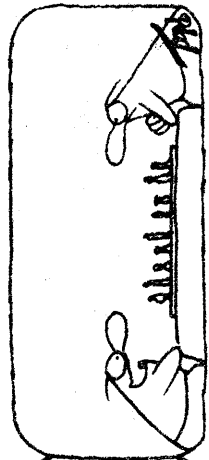
PAPA, IK WIL VAN SCHAKEN AF.

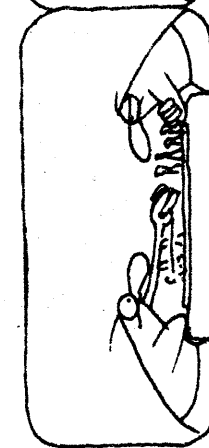
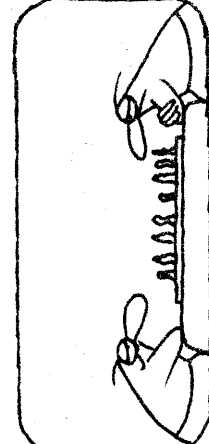
ZIE MAAR DAT JE 'M KRIJGT, MIJN DAME!

TIMMAN (TOT ZOVER GAAT HET GOED)

LEKKERE STUKKEN, HE?

Corrupt

Lubbers begrijpt het. Wiesel begrijpt het. U begrijpt het. Ik begrijp het. Maar Korthals Altes begrijpt het niet. Hij zou het heel gewoon vinden dat Wiesel minister van Binnenlandse Zaken wordt, en zichzelf, als na 21 mei de VVD uit de macht is gezet, weer tot commissaris van de Koningin benoemt. „Het lijkt wel of het ministerschap een besmettelijke ziekte is, waarna men geruime tijd in quarantaine moet”, zet onze minister van Justitie.

Zelf was Korthals Altes tot de dag voor hij minister werd advocaat van kwaad zaken bij Sluvenburg, waarvan de directeuren nog steeds voor de rechter moeten komen. Als dat proces tot na 21 mei wordt uitgesteld kan hij straks weer hun advocaat zijn. Want er is helaas geen quarantaine voor ministers. Maar dat betekent nog niet dat een minister als laatste daad zichzelf in een vet baantje kan benoemen.

Minister zijn is geen ziekte. Maar het is ook geen volmacht om regelingen te maken waar je zelf stiekem van profiteert (Lubbers). Of om wachtgeld achterover te drukken (Van Aardenne). Of om de belasting van je vriendjes te verminderen (Koning). Of om aan de lopende band onzin te beweren (Smit-Kroes). Of om te zeggen dat de oudjes bang zijn voor euthanasie omdat ze het niet begrijpen kunnen (Brinkman). En het ministerschap zou ook niet behoren te zijn: een door de staat betaalde verkiezingsrompet (Wiesel).

STOKER

Man

Minister Deetman van Onderwijs is een gul mens. Hij geeft veel, mits het niets kost. Nu heeft hij weer goed gevonden dat iedereen die een school of cursus heeft opgemaakt drie letters achter zijn naam mag zetten. Nooit geweten dat een minister je ook kon verbieden drie letters achter je naam te zetten. Nooit de behoefte gevoeld drie letters achter mijn naam te zetten.

Voor de eerste van de drie letters kun je kiezen tussen B (van Bachelor, Engels voor: vrijgezel), en een M (van Master, Engels voor: baas). Achter die B of M schrijf je de afkorting van de opleiding die je volgt.

Wie de studie Algemene Literatuurwetenschap deed kan zich dus Bal of Mal noemen. Wie de Economische Hogeschool doorliep is Beh, de Analytische Filosofie maakt Maf, Openbaar Kunstbezit Bok, Individuele Expressie Bie, Radio Amateurs zijn Bra, Indische Seksuologie maakt je Mis.

En wie per ongeluk minister van Onderwijs is en Deet heet, mag zich op grond van de Algemene Nietskunde Deetman noemen.

STOKER

„Als ik aalmoezen geef aan armen ben ik een heilige. Als ik naar de oorzaken van de armoede zoek ben ik een communist”.

Bisschop Helder
Camara

Café - Hotel Stadion

TEVENS
VERGADERZAAL

Mauritslaan 2 • Telefoon 04494 - 43648